

Opas 48 Uhrautuminen muiden puolesta: ”suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa!”

Lue Matt. 26:57–27:56; Mark. 14:53–15:41; Luuk. 22:54–23:49; Joh. 18:13–19:30
Jerry D. Thomas, *Messiah* tai Ellen White, *Rakkaudella Isältä*, luvut 75–79

Kidroninlaakson oliivilehdossa, Temppelevuoren ja kaupunginmuurin itäpuolella, oli Getsemane: öljypuristamo. Siellä, tietäen joutuvansa kokemaan äärimmäisen fyysisen ja tunneperäisen kauhistuttavan eron Isästään, Jeesuksen ruumis alkoi murtua – vuotaen verta! Kliiniset tutkimukset ovat osoittaneet erittäin harvinaisen ”verihikoilun” ilmenevän toisinaan sietämättömien pää- ja vatsakipujen saattelemana.¹ Jeesuksen päämäärä oli kuitenkin selvä: ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13).

Getsemanesta ihmisjoukko liikkui nopeasti. Juutalasta kolmiosaista oikeusprosessia seurasi kolmiosainen roomalainen oikeudenkäynti, ja Jeesus oli ristillä seuraavan aamun kello yhdeksään mennessä! Kuinka moinen loppu voisi olla valtakunnan kansanliikkeen perusta? Mitä Jeesus halusi opetuslastensa oppivan näistä synkistä tunteista?

Jeesus ei puolustautunut!

Odotukset vahvasta sotilaallisesta Messiaasta kääntyivät pääläelleen. Fyysisesti heikossa kunnossa oleva Jeesus antautui sidottuna pahoinpideltäväksi kauhistuttavilla tavoilla: häntä läiskittiin, lyötiin, hakattiin, pilkattiin ja hänen päälleen syljettiin.

Juutalaisen oikeudenkäynnin kolmessa vaiheessa (Annaksen, Kaifaksen ja Sanhedrinin edessä) Jeesus vastasi vain yhteen kysymykseen. Ylipappi kysyi: ”sano meille, oletko sinä Messias, Jumalan Poika.” Kuinka Jeesus vastasi ja mitä hän selvensi? Matt. 26:63–64

Pietari seurasi välimatkan päästä. Aikaisin aamulla, saavuttuaan ylipapin pihalle, häneltä kysyttiin hänen yhteyksistään Jeesukseen. Miksi hän kielsi niin aggressiivisesti?

”Varhain aamulla”, Jeesuksen seistessä heidän edessään, ”kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat ja sopivat keskenään Jeesuksen surmaamisesta.” (Matt. 27:1; Mark. 15:1.) Miksi Juudas toimi näin äärimäisellä tavalla?

Jeesuksen selvät sävelet

Jeesus vastasi jälleen vain yhteen kysymykseen joutuessaan roomalaiseen kolmiosaiseen oikeudenkäyntiin (Jerusalemien roomalaisen maaherran Pilatuksen, Galilean Herodes Antipaan ja taas toistamiseen Pilatuksen edessä).² Pilatus kysyi: ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?” Kuinka Jeesus vastasi ja mitä lisäselityksiä hän antoi? Matt. 27:11–14; Joh. 18:33–38

Pilatukselle oli selvää, ettei hän ollut tekemisissä rikollisen kanssa. Juutalaisessa oikeudenkäynnissä todistaneet valhetodistajat olivat epäonnistuneet syyttämään Jeesusta rikoksesta. Pilatuksen hämmästykseksi Jeesus kieltäytyi puolustautumasta valheellisia syytöksiä vastaan, ja Herodes Antipaan edessäkin hän pysyi hiljaa ja kieltäytyi tekemästä ihmeitä yleisön mieliksi. Pilatus totesi: ”En voi havaita tämän miehen syyllistyneen mihinkään rikokseen” ja ”[e]i liioin Herodes.” (Luuk. 23:4, 14–15; Joh. 19:4.)

Jeesuksen syyttömyydestä huolimatta Pilatus kuitenkin istuutui tuomarin istuimelle pyrkien miellyttämään kansaa ja sen johtajia. Hänen vaimoltaan tullut viesti vaivasi ja sai hänet harkitsemaan. Pilatus pyrki vapauttamaan Jeesuksen tarjoten kansalle vaihtoehdoksi murhanhimoista poliittista kapinoitsija Barabbasta. Miten tämä selkeytti entisestään sitä, kuka Jeesus todella oli?

Via Dolorosa – hänen tuskantäyteinen matkansa

Pilatus turhautui, kun Jeesus kieltäytyi vastaamasta syyttäjiensä tai Pilatuksen kysymyksiin. ”Etkö tiedä, että minulla on valta päästää sinut vapaaksi ja valta ristiinnaulita sinut?” hän kysyi vaativasti. Jeesus vastasi: ”Sinulla ei olisi minuun mitään valtaa, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.” (Joh. 19:10–11.) ”Silloin kaikki” – ylipapit, johtajat ja kansa – ”huusivat yhteen ääneen: ’Kuolema sille miehelle! Päästä meille Barabbas!’” (Luuk. 23:18.) Ylipapit julistivat: ”Ei meillä ole muuta kuningasta kuin keisari” (Joh. 19:15).

Pilatus antoi ruoskia ja kruunata Jeesuksen orjantappuroilla, mutta kansa ei ollut tyytyväinen. ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!” he huusivat. Kolmannen kerran Pilatus esitti kysymyksen: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut mitään, minkä vuoksi hänet pitäisi tuomita kuolemaan.” (Luuk. 23:21–22) Kun Pilatus kuitenkin huomasi, ettei ”mitään ollut tehtävissä” ja ”tehdäkseen kansalle mieliksi”, hän vapautti Barabbaksen, ”pesi kätensä” Jeesuksen murhasta ja ”luovutti” hänet ”ristiinnaulittavaksi”. (Matt. 27:24–26; Mark. 15:15.)

Paikalla olivat Pilatuksen sotilaat, Simon kyreneläinen (ja mahdollisesti hänen poikansa), ne kaksi rikollista, jotka saatettiin mestauspaikalle yhdessä hänen kanssaan sekä ”monia naisia, jotka valittivat ääneen ja itkivät Jeesusta”. Pohdi, mitä Jeesuksen sanat (Luuk. 23:28–31) mahdollivat kullekin tarkoittaa? Matt. 27:27–34; Mark. 15:16–23; Luuk. 23:26–33; Joh. 19:16–17

Ristiinnaulitseminen

Jeesus vietiin kaupungin ulkopuolelle tienvarrella olevalle paikalle, jota kutsuttiin Golgataksi, Pääkallonpaikaksi. Hänen ristiinnaulitsemisestaan ei ole annettu tarkempia yksityiskohtia, mutta aikalaiset ymmärsivät täysin, mistä oli kyse. Muistot olivat liian järkyttäviä ja tuskallisia. Kyseessä oli Rooman ”julmin ja pelottavin voiman ja poliittisen kontrollin väline”, alhaisin, tuskallisin, väkivaltaisin, häpeällisin mahdollinen kuolema.³ Juutalaisille se oli Jumalan kirous (5. Moos. 21:23). Evankeliumien kirjoittajat toteavat yksinkertaisesti: ”he ristiinnaulitsivat Jeesuksen” (Matt. 27:35; Mark. 15:24; Luuk. 23:33; Joh. 19:18).

Pilatus käski kiinnittää ristiin kirjoituksen: ”Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas” (Joh. 19:19). Miksi se oli kirjoitettu kolmella kielellä? Miksi se oli niin loukkaavaa ylipappeja kohtaan?

Alasti, pahoinpideltynä, veren ja lian peittämänä, nilkat pystysuoraan naulattuna, käsivarret ja jalat poikkihirteen sidottuina ja naulattuina Jeesuksella oli katsekontakti ympärillään oleviin. Kolmen ensimmäisen tunnin aikana – kärsimyksistään huolimatta – hän tarjosi apuaan niille, jotka olivat hänen lähellään.

1. Ristiriita ei voisi olla ilmeisempi. Jeesuksen ruumis repeytyi samanaikaisesti, kun sotilas sanoi: ”Ei revitä sitä [hänen paitaansa]” (Joh. 19:24). Mikä oli Jeesuksen vastaus? Luuk. 23:34
2. Mistä Jeesus vakuutti katuvan rosvon samalla, kun hänet hukutettiin loukkauksiin kyvyttömyydestä pelastaa? Luuk. 23:35–43
3. Sitten Jeesus näki äitinsä. Hän ja Johannes ovat varmasti olleet hyvin lähellä Jeesusta voidakseen keskustella hänen kanssaan. Syvenny hetkeksi pohtimaan sitä, miten Jeesus huolehti äidistään. Joh. 19:25–27

Keskipäivällä taivas muuttui tummaksi kuin yöllä. Ristillä roikkuen hän puhui neljännen kerran (seitsemästä kerrasta) heti taivaan pimennyttyä.

4. ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Matt. 27:46) Jeesus lainasi Psalmin 22 sanoja. Apostoli Paavali ymmärsi: ”Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden” (2. Kor. 5:21). Millä tavoin tämä kauhea kokemus, jota Jeesus osasi jo Getsemanessa odottaa, paljasti kolmiyhteisen Jumalan sisäistä elämää?
5. Lopen uupuneena Jeesus sanoi: ”Minun on jano.” Kuinka tämänkaltainen uhrautuminen pystyisi viestimään hänen tehtävänsä menestyksestä suorittamista? Joh. 19:28–30
6. Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni” (Luuk. 23:46). Millä tavoin hänen henkensä luovuttaminen (elämän tai Pyhän Hengen)⁴ osoitti täydellistä luottamusta?
7. Mitkä vaikuttavat tapahtumat säestivät häntä hänen puhuessaan viimeisen kerran: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30)? Matt. 27:51–56; Mark. 15:38–41; Luuk. 23:45–49

Uhrautuminen muiden puolesta – kulovalkean tavoin leviävän kansanliikkeen peruseriaate

Jeesus kuoli iltaapäivän kello kolmeen mennessä. Hänen ristiinnaulitsemisensa määrittelee nyt meidän näkemyksemme Jumalasta⁵ – työmies⁶, duunari-messias⁷, orjan tapaan kahden varkaan välissä mestattu, ristinmuotoinen⁸.

Kuinka Jeesus kohteli muita kärsiessään äärimmäistä tuskaa?

- Kiduttajat:
- Tuomitut:
- Perhe:
- Opetuslapset ja kansanliikkeen johtajat:

Mitä Jeesuksen kansanliikkeen johtajat mahtoivat oppia hänen uhrautuessaan toisten puolesta?

Millä tavoin Jeesuksen uhrautuminen määritteli jumalallisen voiman ja kunnian uudella tavalla?

Mietteesi ja kysymyksesi

Kuinka ristiltä kumpuava asenne voisi muokata meidän suhtautumistamme muihin ihmisiin?

Jakaminen

Keskustele ystäväsi kanssa: uhrautumisesta muiden puolesta kulovalkean tavoin leviävän kansanliikkeen perustana.

Mitä sinä voit jakaa niiden henkilöiden kanssa, joita kannustat ryhtymään Jeesuksen opetuslapsiksi?

1 Katso Wikipediasta 'Hematidrosis' <http://en.wikipedia.org/wiki/Hematidrosis> – tätä fyysistä vaivaa kutsutaan myös nimellä hematohidrosis tai hemidrosis tai verihikoilu.

2 Pixner 2005:124. Voidaan otaksua Herodes Antipaan olleen Jerusalemissa pääsiäisen ajan, mutta mitään viittausta siitä, minne hän olisi asettunut tai missä Jeesuksen oikeudenkäynti pidettiin, ei ole. Temppelivuoren länsipuolella sijaitsi palatsinomainen kartano, joka koostui kuudesta loisteliaasta mosaiikein ja seinämaalauksin koristellusta talosta, joista kussakin oli vesisäiliö ja juutalainen peseytymisallas, mikve. Nykyään tuo Wohl-museona toimiva palatsi, jolta on esteetön näköyhteys temppelille, saattaa olla se makkabealaisten palatsi, jota Herodes Suuri ja mahdollisesti Pilatus käyttivät.

3 Michael J. Gorman, *Cruciformity*, Eerdmans, 2001:5.

4 Ralph F. Wilson, 'Seven Last Words of Christ from the Cross', JesusWalk Bible Study Series, http://www.jesuswalk.com/7-last-words/7_commit.htm#_edn63, 2015 – "Sana 'henki' on yleinen sana pneuma, joka merkitsee hengitystä tai elämän henkeä." Se voi viitata myös Pyhään Henkeen, mutta tässä se viittaa Jeesuksen omaan henkeen, hänen inhimillisen persoonansa osaan. (Hepr. 4:12; 1. Tess. 5:23).

5 N. T. Wright, *Paul: In Fresh Perspective*, Fortress, 2005:96.

6 Sweet ja Viola 2012:101.

7 Sweet and Viola 2012:97.

8 Michael J. Gorman, *Inhabiting The Cruciform God*, Eerdmans, 2009:1.